

IV TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Sf 2:2,3. Sf 3:12-13)

Lugemine prohvet Sefanja raamatust:

Otsige Issandat, kõik teie, kes te olete alandlikud maa peal ja kes te elate tema seaduse järgi. Otsige tema õiglust, otsige alandlikkust – võibolla te leiate siis varju Issanda viha päeval. Ma jätan sulle alles alandliku ja vaese rahva, kes otsib pelgupaika Issanda nimes – need, kes Iisraelist on järele jäänud, kes ei tee ülekohut ega räägi valet, kelle suus ei ole kavalat keelt. Tõesti, nad hoiavad oma karja ja elavad rahu, ning keegi ei ahista neid.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 146:7. 8-9b. 9c-10)

R: Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees.

Issand on see, kes mõistab õiglast kohut
nende üle, kellele tehakse liiga.

Kes annab näljasele leiba
ja päästab lahti kinniseotud.

R:

Kes avab pimedate silmad
ja tõstab sirgeks need, kes on küüru vajunud.

Kes kaitseb pagulasi,
aitab vaeseid lapsi ja lesknaisi.

R:

Issand armastab õigeid,
kuid õela ta juhib eksiteed.
Issand on kuningas igavesti,
Sinu Jumal, Siion, valitseb põlvest põlve.

R:

(Teine lugemine 1Ko 1:26-31)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, vaadake ometi iseendid, kes te olete saanud Jumala kutse: teie seas on vähe tarku maailma mõõdupuu järgi, vähesed teie seast on siitilma vägevad, vähesed kõrgest soost. Kuid Jumal on rumalad ära valinud selleks, et targad häbisse saata, ja need, kes nõdrad on maailma meelest, selleks, et teha häbi siitilma vägevatele. Samuti on Jumal ära valinud need, kes on alamast soost, põlatud, ja keda pole ollagi, et teha tühjaks nende nõu, kes midagi on – selleks, et keegi ei võiks uhkustada Jumala ees. Aga teie olete Jumala tahtel saanud tarkuse ja õigluse, pühitsuse ja lunastuse Jeesuses Kristuses, et läheks täide mis kirjas seisab: “Kes tahab uhkustada, olgu uhke Issanda üle.” See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:63b.68c)

Halleluuja. Issand, sinu sõnad on Vaim ja elu,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 5:1-12a)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Rahvahulki nähes läks Jeesus üles mäele. Ja kui ta oli istunud, tulid tema jüngrid tema juurde. Siis avas ta oma suu ja hakkas neid õpetama: “Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees, sest nende päralt on taevariik. Õndsad on leinajad, sest nemad leiavad lohutust. Õndsad on tasased, sest nemad pärivad maa. Õndsad on need, kellel nälg ja janu on õiguse järele, sest nendel saab olema küllalt. Õndsad on halastajad, sest nende peale halastatakse. Õndsad on puhtad südamelt, sest nemad saavad Jumalat näha. Õndsad on rahunõudjad, sest neid hüütakse Jumala lasteks. Õndsad on need, keda taga kiusatakse õigluse pärast, sest nende päralt on taevariik. Õndsad olete teie, kui inimesed teid minu pärast laimavad ja taga kiusavad ning räägivad teist valetades kõiksugust kurja. Olge rõõmsad ja hõisake, sest teie palk on suur taevas. Niisamuti on taga kiusatud prohveteid enne teid.” See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, õndsad on need, kes teevad kõik täpselt nii nagu neile öeldakse, nii kodus koolis, kui töökohal. Õndsad on need, kes ise ei mõtle, kes siirdavad oma vastutuse neile, kes käske annavad... Nii on inimesed sageli tavatsenud mõelda – ja tõsi, paljud neist ei ole pidanud pettuma.

Vahel on aga läinud ka teisiti: ühel päeval on käsuandjad pannud kõik need eriti seaduskuulekad inimesed püssi alla ja saatnud nad tapma ligimesi mõnes naaberriigis – samasuguseid inimesi nagu

nemad ise, kes pole neile mitte midagi halba teinud.

Nii oli see Esimeses Maailmasõjas ja samuti ka Teises; kui peaks puhkema Kolmas, siis toimub kõik täpselt samamoodi... Kas ei peaks kristlane ikkagi natuke mõtlema ka oma peaga, mitte ainult minema vooluga kaasa...?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kes on siis need, kes on Jumalale meelepärased, kes saavad õndsaks?

Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees... Üldiselt peetakse vaeseks neid, kellel on vähe raha ja vara, ning rikkaks neid, kellel on palju. Ja kui keegi on vaene vaimus, kas ei kuma sellest siis õhe väikse võimalusena läbi, et tal võib ka mõistusest midagi puudu olla? Et sellest vaesuse ja õndsuse keerulisest suhtest aru saada, tuleb kõvasti oma halle ajurakke pingutada...

Leinamisele lohutuse leidmisel on usklikul inimesel kahtlemata eeliseid, eriti kui peame lahkunut heaks inimeseks ja võime loota, et ta on nüüd Jumala juures. Kuid maa pärimisega on asjad jälle keerulisemad, sest pigem on tasastel lootus pärida maa asemel hoopis taevas. Taevaalune maa jääb sageli ahneteile ärimeestele ja juristidele, kes oskavad mõjutada seaduseloosjaid, välja mõelda kavalaid skeeme ning koostada lepinguid ohtrate peenikeses kirjas vormistatud lisatingimustega.

Õndsad on halastajad, rahunõudjad, ja need, kes on puhtad südamest, sest neid hüütakse Jumala lasteks ja nemad saavad Jumalat näha. Just nii! Nemad saavad kord Jumala juurde – aga siin maa peal näevad halastajad, rahunõudjad ja puhta südamega inimesed enamasti näguripäevi.

Edasi läheb õndsakskiitmisega eriti keeruliseks. Õndsad on need, keda taga kiusatakse õigluse pärast ja keda laimatakse. See tähendab, midagi peavad nad selle õigluse nimel juba varem tegema ja silma jääma, et vastane märkaks neid taga kiusama hakata. Sest kui keegi on ainult vaene – nii rahast kui vaimust –, kui ta on tasane, üha leinav Jumala laps, kes on kõigega nõus, kes on alati valmis süü enda peale võtma ja karistust kandma – siis kuidas saaks ta kedagi süüdistada ülekohtus ja tagakiusamises? Ta oleks siis ju täpselt niisuguse kohtlemise oma põhimõtetu järeleandlikkusega ise põhjustanud!

Armsad õed ja vennad, kui tulekahju on juba puhkenud, siis ei tohi kustutamisel vett kokku hoida, sest summutatud peavad saama ka silma eest varjatud tulekolded. Kui aga tuli põleb pliidi all või kaminas, siis pole seda mõtet ohtra veega kustutama hakata. Kahjuks tuleb mõnda, et homo sapiens on oma loomuselt siiski väga suures ulatuses lihtsalt röövloom, ning inimene tuleb temast alles kasvatada. Kasvatama peab teda aga justnimelt inimeseks, mitte saakloomaks röövloomade

pureda! Sellepärast kasutab ka Jeesus oma kõnes sageli hüpeboole, see tähendab ülepakkumisi; need peavad äratama inimese looglise mõtlemise, et ta leiaks õige viisi, kuidas võidelda headuse eest ja kurjuse vastu.

Sest taevariik on sinepiivakese sarnane (Mt 13:31), inimese sarnane, kes külvas oma põllule head seemet (Mt 13:21). Taevariik on ka haputaigna sarnane, mille naine võttis ja segas kolme vaka jahu sekka, kuni kõik läks hapnema (Mt 13:33). Või majaperemehe sarnane, kes oma varakambrist võtab välja uut ja vana. (Mt 13:52) Võibolla aga on siiski õndsad ka need, kes mõtlevad, kes võtavad vastutuse, kes oskavad enda eest seista. Ehk hoolitseb Jumal selle eest, et ka nemad saaksid osa nii rõõmust, hõiskamisest, kui kui suurest tasust taevas. Aamen.